

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

C. B. Ninesstad: I Anledning af, hvad der blev udtalt af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) angaaende Forholdene i England, skal jeg bemærke, at ifølge Lov 4—5, givet i Kong Wilhelm den 4des Regjeringstid, bliver enhver Statsminister, naar han ikke har Rigdom, pensioneret med 16,000 Rbd. Efter 5 Aar Tjeneste har enhver Statssecretair Ret til 11,200 Rbd., enhver Understatssecretair ved Skatkammeret Ret til 9,600 Rbd. og de andre Understatssecretairer Ret til omtrent et lignende Beløb i Pension. For de vedvarende faste Embedsmænd er der dernæst nu gennemført et fuldstændigt, til den hederste, minutlige Detail gaaende Pensionsvæsen, saaledes, at der ved Siden deraf føres en, store Byrder forarsagende, men fuldstændig gennemført Erstatningsberegning for indbragne Embeder. For Armeens og Flaadens Embedsmænd har denne Pensionsberettigelse bestaaet længe, og for Dommerne er den indført i Løbet af en lang Arrække, ved særlige Bestemmelser for hvert Dommerembede, omtrent paa samme Maade, som man gaaer frem her i Landet. For Diplomater er Pension fastsat i Lov 2—3 af samme Konge, Capitel 116, og Pensionsberettigelsen er gaaet ned til alle „clerics“ ja selv til de laveste Civilembetsmænd i den førstnævnte Lovs Capitel 24. Saaledes er Forholdet i England.

Udler: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

Udler: Det er ogsaa i Anledning af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at jeg kunde ønske at fremlægge og forelæse nogle Actstykker, men jeg skal ikke gjøre det; det ærede Medlem kan faae dem senere, de ligger lige bag ved ham. Han vil deraf see, at man ikke kan komme ind i nogen Communalforsamling i England, undtagen maaskee i London, saalænge man ikke

har Indfødsret (er alien); der staaer udtrykkelig, at i 1843 have de, der ikke have Indfødsret, faaet nogle Lempelser, men de kunne ikke blive member of a municipal corporation, saa at jeg antager, at den Fabrikant, til hvem det ærede Medlem henholdt sig, maa have talt med ham efter 1843, skjøndt jeg ikke veed eller troer, at Loven siden den Tid skulde være bleven aflasset eller forandret, idetmindste er der ikke kommet mig Noget for Die derom. Det ærede Medlem har Ret i, at jeg ikke har det Talent, som han, til at see, hvad der er paa de Steder, hvor jeg kommer hen; jeg siger ikke dette ironisk, men med suldt Alvor, thi det ærede Medlem har et saameget større Talent og saameget større Gaver end jeg, at det vel kan være Tilfældet; men han har paa den anden Side ogsaa en større poetisk Flugt end jeg, og kommer derved let til at see, hvad hverken jeg eller nogen Anden har kunnet see. — Der var to Punkter i det ærede Medlems Foredrag, om hvilke det ikke maa kunne siges, at de ere blevene staaende uimodsagte i denne Forsamling. Det første er, at Embedsmænd ikke bør betales for to Ting, nemlig deels for at tjene Regjeringen og deels for gennem de parlamentariske Forhandlinger at gjøre den Livet suurt; men jeg troer dog virkelig, at de have her Andet at bestille end at gjøre Regjeringen Livet suurt; de have at medvirke til, at Staten sthyres paa en fornuftig Maade, ved at give Love, som kontrollere de andre Statsmagter, og ved at fordele Statsmagten saaledes, at ikke sllige ufornuftige Ting, hvorpaa Absolutismen frembyder saa mange Exempler, gaae i Svang. Jeg troer derfor, at det er høist urigtigt at sige, at det parlamentariske Livs Bestemmelse er at gjøre Regjeringen Livet suurt, eller at dette særlig skulde være de i Forsamlingen værende Embedsmænds Opgave. — Det andet Punkt, som jeg skal tilføje mig paa det Bestemteste at modsige, gjaldt ikke de lovgivende, men de communale Forsamlinger, der formeentlig ikke skulde stræbe hen til at blive politiske Forsamlinger. Jeg troer dog, at Danmark i politisk Henseende har havt Glæde af sin første Stadsrepræsentanter — eller Stadens Fuldmægtige, som det hedder i et andet nordisk Rig: — at det vel